

CUM POT SĂ BIRUIESC ?

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru dreptul de a ne putea aduna în dimineața aceasta ca să ascultăm Cuvântul Tău. Îngăduie ca Duhul Sfânt să ne împărtășească ceea ce ne-ai pregătit și ne-ai dat ca să putem părăsi locul acesta de rugăciune cu inimile pline de bucurie, pentru că dorim ca marea Ta putere eliberatoare, să-i elibereze pe cei captivi și să ne descopere ceea ce a fost, ce este și ce va veni în curând. Îți mulțumim pentru toate aceste lucruri și Te rugăm să ne binecuvântezi în timp ce privim în Cuvântul Tău, pentru ca atunci când vom pleca de aici să putem spune: *„Inimile ardeau în noi în timp ce ne vorbea Duhul Sfânt.”* Binecuvântează fiecare predicator, indiferent unde se află, pe robii Tăi care luptă pentru Adevărul Tău și Îl predică. Răspunde la rugăciunile lor și vindecă trupurile celor bolnavi și suferinzi, Doamne.

Te rugăm să cauți Tu însuși printre oameni sămânța aleasă dinainte. Doamne, lucrează, ieși înaintea lor și fă ca Lumina Ta să strălucească pe calea lor, deoarece credem că ora este târzie. Soarele a ajuns la apus și în curând se împlinește vremea când nu va mai fi nici o zăbavă și timpul se va revărsa în veșnicie, iar Domnul și poporul Său se vor uni. Te rugăm să îngădui să fim numărați și noi cu cei care se leagă în Hristos și care sunt numiți Mireasa Lui. Ajută-ne să ne pregătim. Noi nu știm ce va aduce ziua de mâine, Doamne, dar suntem gata să primim orice ai pregătit pentru noi. Cât timp știm că Tu o ai pentru noi, suntem gata s-o primim. Cerem această binecuvântare pentru gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteti să vă așezați. Dimineață când am ajuns aici, m-am bucurat foarte mult când am văzut mulțimea adunată pentru serviciul divin. Pentru deseară avem un serviciu de rugăciune pentru bolnavi. Deci deseară, ne

vom ruga pentru bolnavi.

Cu câteva minute în urmă când am intrat, fiul meu Billy, mi-a spus: „Tată, este aici un domn, un om sărman care a venit de departe și l-am dus în cameră.” Aseară am ajuns târziu și nu am reușit să studiez prea mult pentru subiectul de la școala duminicală despre care urma să vorbesc în dimineața aceasta, așa că mi-am luat câteva minute. Am luat un text din ceea ce am auzit de la un frate, ca să avem ceva ca o lecție de școală duminicală pentru dimineața aceasta, iar între timp să ne pregătim pentru serviciul de seară, dar Billy mi-a spus: „Este un bărbat bolnav și aș vrea să mergi să-l vezi.” M-am dus în cameră, și acolo era un frate cam de vârsta mea și soția lui, iar Duhul Sfânt a venit între noi, chiar adineauri.

Gândiți-vă că doar am menționat despre serviciul de vindecare și El a apărut acolo. Vedeți? Și El i-a spus fratelui, tot ce a făcut și cauza pentru care a intrat în necaz; de unde a venit și totul despre el. În cameră era o umbră mare și întunecată, dar totul a început să se lumineze din ce în ce mai mult, apoi Duhul Sfânt a prins totul. Cred că acum omul și soția lui sunt undeva în spate. Poate nu pot intra în clădire, dar mi-au spus că vor rămâne pentru adunări. Mi-au spus că vin din apropiere de Yakima, Washington și au șofat până aici. El este un predicator al Evangheliei. Numai să vedeți harul lui Dumnezeu! Omul a fost într-un spital de boli nervoase și a făcut tratamente, iar Duhul Sfânt i-a descoperit aici toate acele lucruri. Doctorii au încercat din greu să facă tot ce au putut pentru acest om, dar era nevoie de acea mică atingere de la Dumnezeu ca să întoarcă fluxul. Tratamentele cu șocuri sunt în ordine, dar într-un fel este ceea ce numim „o împușcătură în întuneric”, știți ce vreau să zic. Aceea vă poate face să fiți mai rău, pentru că uitați lucrurile pe care le-ați știut cândva. Dar prin harul și mila Sa, Domnul Dumnezeu era deasupra problemei încă înainte ca noi să aducem un cuvânt de rugăciune pentru el. Vedeți? Era nevoie de ceva de la Dumnezeu, de o anumită atingere ca s-o facă.

Săptămâna aceasta am fost prin țară... Eu îmi iubesc prietenii de acolo. Este o vacanță mică înainte de aceste adunări mari. Vedeți? Eu vin acasă ca să mă duc la vânătoare de veverițe cu acești frați, iar familiile lor, cu care stau acolo, sunt oameni foarte cumsecade.

Omul acela este un frate adevărat, un prieten, toți sunt așa. Unuia dintre ei îi plac foarte mult câinii de vânătoare și are un țarc plin cu asemenea câini. Acolo am văzut cel mai frumos cățel de vânătoare, un „ins micuț”, cum îl numesc eu, care era cât jumătate din înălțimea unui câine normal; și încă doi câini mai lungi, știți cum sunt ei. Ei fugeau în jurul casei, iar eu mă gândeam: „Vai, nu i-ar plăcea lui Joe să-i aibă și el?”

În Arizona nu-l putem folosi pentru că intră în cactuși și acela ar fi fost sfârșitul lui, așa că am zis: „Nu poți să-l iei. În partea aceea nu se folosesc câinii de vânătoare pentru că ar muri din cauza cactușilor sau îi poate omorî un lup sau altceva. Atunci, bărbatul acela mi-a spus: „Poți să-l iei.” Eu am apreciat aceasta, dar nu am putut să-l iau. Apoi am aflat că acela era unul dintre câinii lui favoriți.

Bărbatul acesta are o soție drăguță și câțiva copilași. Zilele trecute ea a vrut să scoată mașina cu spatele (avea un Oldsmobile) și a trecut cu ea peste cățeluș, care era cam atât de mare. A trecut chiar peste burtica lui și l-a zdrobit din cauză că aleea era pietruită. Dar în loc să alerge cu cățelul la veterinar, care l-ar fi adormit și l-ar fi omorât, soția lui... Eu eram însoțit de un tânăr și imediat ce am ajuns acolo, mi-a zis: „Dacă ar fi câinele meu, decât să-l las să sufere în felul acesta, l-aș împușca.” „Ei bine, să nu-l împușcăm”, am răspuns eu. „Să mai așteptăm puțin.” Apoi, i-am luat pe toți la o parte și m-am rugat pentru cățel, iar cățelul m-a urmat până la intrare. Vedeti? „Orice lucru cereți când vă rugați, să credeți că l-ați primit și îl veți avea, adică vă va fi dat.” Orice lucru! Acela este Dumnezeu nostru! Nu-i adevărat? („Amin”). El este uimitor și minunat, iar noi îl iubim din toată inima și îl așteptăm în dimineața aceasta. (Adunarea se bucură).

Zilele trecute, am fost la un cuplu bătrân, mama și tatăl unui membru foarte bun al acestei adunări de credincioși, cred că ea are o sută de ani, iar tatăl lui la fel. Acest bărbat nu s-a mișcat de vreo doisprezece ani, așa că zăcea culcat pe spate. Nu putea să se întoarcă pe o parte, ci zăcea așa de doisprezece ani, fiind tot mai bătrân. În plus, mama fratelui nostru, aproape de o sută de ani, și-a pierdut tot controlul mintal, și se gândește tot timpul că cineva îi fură tot ce are. Eu am privit peste masă la toți, tineri și bătrâni care stăteau acolo și am spus: „Încotro mergem noi? Ce facem? Și voi vă îndreptați pe calea aceea.” Exact. Fiecare dintre noi.

Vedeți?

Gândiți-vă numai puțin la aceasta înainte de a începe lecția noastră. Spre ce vă îndreptați? Pentru ce vă luptați? Ca să trăiți. Pentru ce trăiți? Ca să muriți. Nu ar fi cel mai nebunesc lucru pe care l-am face dacă nu am accepta ce ne-a rânduit Dumnezeu pentru Viața veșnică? La ce am putea să ne gândim dacă nu la aceasta? Ce ar putea fi în mintea noastră să ne atragă atenția spre altceva? Cum ar fi dacă ați poseda o sută de milioane de dolari, statul Indiana sau un alt stat, întreaga națiune sau chiar întreaga lume? Dacă veți trăi suficient, veți ajunge și la voi la aceasta. Vedeți? Zi de zi, cu fiecare bătaie de inimă, mergeți drept spre capăt. Vedeți? Nu câștigați nimic, pentru că sunteți de partea care pierde și trebuie să pierdeți. Dar amintiți-vă promisiunea care spune: *„Cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”* (Matei 10.39). Ce comoară poate fi mai mare decât să afli Viața veșnică? Chiar dacă ați câștiga toată lumea și ar fi a voastră, ar fi nimic, dar dacă găsiți Viața, aveți cel mai mare lucru care poate exista.

Chiar acum, am văzut un alt trofeu al harului Domnului. Cu câteva săptămâni în urmă, am fost chemat la telefon și un mădular iubitor al acestei biserici sau trup... Nu vreau s-o numesc prea mult biserică, ci vreau s-o numesc așa cum am numit-o când am vorbit cu câțiva oameni care m-au întrebat: „La ce biserică aparții?” La niciuna”, am răspuns eu. „La ce denominațiune?” „La niciuna.” „Dar unde aparții?” „La o Împărăție!”

„Căci printr-un singur Duh, toți suntem botezați în acea Împărăție.” În această Împărăție se intră printr-un singur Duh. Isus a spus: *„Rugați-vă: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.”* Când a stat pe Muntele Schimbării la față, El a spus: *„Adevărat vă spun că unii din cei care stau aici, nu vor gusta moartea până când vor vedea Împărăția venind în putere.”* Ea a fost preumbrită pe Muntele Schimbării la față. Și tot Biblia spune: *„Împărăția lui Dumnezeu este în voi.”* Astfel, aceasta este o Împărăție de oameni care trăiesc ca și cum nu aceasta este casa lor. Casa noastră nu este aceasta, ci îl așteptăm pe Împăratul nostru care va veni să stabilească Împărăția Sa.

Eu am fost chemat de urgență la un frate bătrân care este ca un tată pentru mine. Nu-l cunoșteam de multă vreme, dar îmi amintesc ziua când l-am adus aici pentru botezul în apă. El va împlini în curând nouăzeci și nouă de ani. Scumpa lui soție, care era asistentă, m-a sunat și mi-a spus că el a avut un atac total de inimă. Pe lângă acela a avut un... oh, nu știu cum să-l numesc, atac de cord? (Cineva spune: „Miocardic”). Da, așa este. Infarct miocardic. Mulțumesc. Doctorul nu i-a mai dat nici o șansă, ceea ce înseamnă că atunci când am fost chemat, omul era pe moarte.

Am urcat în vechiul meu Ford și am pornit cât am putut de repede sus pe strada Ohio. Eu n-am știut că una din roțile de la mașină era descentrată și a sfâșiat cauciucul de pe ea. Astfel, când am ajuns acolo sus, pe la ora unsprezece eram la o stație de benzină și îmi făceam griji pentru el. Eu îl iubesc, dar știu că dacă Domnul întârzie, mai devreme sau mai târziu, va trebui să renunțăm cu toții unul la celălalt. Dar aceasta nu va deranja Răpirea în vreun fel. Vedeți? Nu. Ei vin întâi aici. Cei care au plecat înainte, sunt privilegiați. Mai întâi vin ei. *„Iar noi, cei vii, care rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți. Trâmbița lui Dumnezeu va suna, și întâi se vor trezi cei morți în Hristos. Apoi, când ochii noștri îi vor vedea pe cei dragi, vom fi schimbați într-un moment, la o clipeală de ochi, și împreună cu ei vom fi ridicați sus.”* Vedeți, cei ce merg întâi sunt privilegiați deasupra celor vii.

La ora unsprezece, când am ieșit de la stația de benzină, Duhul Sfânt mi-a spus: „Nu te îngrijora cu privire la el, pentru că vei da din nou mâna cu el pe stradă, și va veni în biserică.” Un om de nouăzeci și unu de ani aflat pe moarte. Când i-am întâlnit soția și pe cei dragi ai lui la spital la Lima, ne-am dus înăuntru și mi-au spus despre starea lui. Ei mi-a zis: „Dar este ceva ciudat. El a început să fie mai bine de pe la ora unsprezece.” Ei bine, Domnul le-a arătat oamenilor foarte multe lucruri; ei știu că nu eu am spus-o, ci ei mi-au spus-o întâi. Starea lui a început să se schimbe și ei au știut că eu le voi spune adevărul.

Astfel, în ultima duminică, în timp ce mergeam la cofetăria Blue Boar din Louisville, unde cred că se adună să mănânce optzeci la sută din această adunare, pe cine credeți că am văzut venind pe stradă în jos? Vă spun că inima mea a tremurat

când l-am văzut pe fratele Dauch venind pe stradă, întocmai cum mi-a spus El, și am dat mâna cu el.

Apoi, duminică seara am venit aici ca să vorbesc despre subiectul „Semnul timpului de sfârșit.” Totul a venit la împlinire chiar cum a spus El, iar fratele stă astăzi aici, ca un trofeu al harului lui Dumnezeu. Când am dat mâna cu el, sub cortul de oxigen, i-am spus: „Frate Dauch, vei fi bine și te voi vedea din nou în biserică. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Vedeți, el stă aici în biserică. („Aleluia!”).

Dacă nu greșesc, Duhul Sfânt a venit și mi-a descoperit toate aceste lucruri cu privire la predicatorul despre care am vorbit cu câteva minute în urmă, i-a spus ce s-a întâmplat, și tot ce s-a împlinit de atunci, caracterul familiei lui, apoi i-a spus că totul s-a terminat, iar acum, el stă aici în partea dreaptă. Vrei să ridici mâna, domnule? Este acolo împreună cu soția lui. Exact. Și aici stă fratele Dauch. (Adunarea spune: „Aleluia! Slavă Domnului! Amin!”).

Oh, Doamne, nu este El minunat? („Slavă Domnului. Amin!”). Lucrurile acelea care au fost, care sunt și care vor veni. Unul, două, trei mărturii despre lucrurile care au fost, ce s-a făcut, despre lucrurile care se fac acum și despre lucrurile care se vor întâmpla. Și de fiecare dată este exact în linie cu Cuvântul. Numai Dumnezeu poate face aceasta. Oh, nu suntem noi cei mai fericiți oameni pentru aceste lucruri pe care le vedem? („Amin”).

Am luat puțin timp în plus pentru că Billy trebuie să-și ia soția și bebelușul și mi-a spus: „Tată, să nu începi să predici până când nu mă întorc înapoi.” Cred că acum a ajuns, așa că încerc să scap de aceste patru ore de tensiune la care vă supun și să vorbesc doar treizeci și cinci sau patruzeci de minute.

Odată am avut în Chicago o adunarea de treizeci sau treizeci și cinci de minute, iar în ultima duminică seara am vorbit numai patruzeci și cinci de minute, iar Billy mi-a zis: „Tu într-adevăr o îmbunătățești, tată. Sunt mândru de tine când văd că

procedezi așa.” (Adunarea și fratele Branham râd).

Poate că în dimineața aceasta voi face un fel de școală duminicală, deci nu vă voi ține prea mult; apoi puteți merge afară să luați prânzul și să vă rugați, iar în seara aceasta veniți înapoi pentru serviciile de vindecare. În seara aceasta, vom forma un rând de rugăciune și ne vom ruga pentru cei bolnavi.

Dacă cunoașteți oameni care sunt bolnavi și vor să ne rugăm pentru ei, aduceți-i aici. Vedeți? Principalul lucru este să-i aduceți aici deseară, pentru că putem să ne întâlnim toți aici. Este greu să faci chemări mergând din loc în loc, iar dacă lași afară pe cineva... este un sentiment greu. Dar dacă pot să ajung la ei, pot să mă rog. Desigur, dacă oamenii vor să ne rugăm pentru ei. Voi ziceți: „Vor?” Oh, desigur. Pentru ei ne rugăm. Aduceți-i înăuntru. Cu voia Domnului, vom fi aici să ne rugăm pentru fiecare, deoarece simt că Tragerea a Treia a început să se miște. Vedeți? Este în mine și vreau să mă rog pentru fiecare.

Acum vom deschide la Apocalipsa 3.21. Este un text despre care aș putea vorbi mult, cu ajutorul Duhului Sfânt, pentru că este în legătură cu tot restul Bibliei. În dimineața aceasta voi vorbi despre tema: „Cum pot să biruiesc?” Am ales tema aceasta deoarece cred că nu trebuie să lăsăm niciodată **Duhul trezirii să moară, ci trebuie să ținem trezirea, să o reînviem constant. **Pavel spunea că el moare zilnic, ca să poată trăi Hristos.** Și noi nu trebuie să lăsăm trezirea să moară în noi.**

Apocalipsa 3.21: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine în tronul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul bisericilor.”

Ați luat aminte la făgăduința dată? „Cel ce va birui va șede cu Mine în tronul Meu

de domnie.” Nu pe tronul Meu, ci în tronul Meu. Acela este în stăpânirea Lui. Vedeți? Și așa cum Hristos este Conducătorul, Conducătorul tronului, de data aceasta a stăpânirii complete a lui Dumnezeu, tot așa va fi Biserica Lui, Mireasa, cu El în tronul Lui într-o stăpânire totală. Vedeți? Nu „pe tronul Meu,” ci „*în tronul Meu*” (vedeți?) unde ajunge stăpânirea Lui. Un tron este o stăpânire peste ceva și ajunge până unde ajung granițele ei, iar aceasta este din veșnicie în veșnicie. Gândiți-vă la aceasta.

Scopul prezenței mele aici nu este numai ca să avem părtășie, deși îmi place aceasta. Mi-ar plăcea să vin în casele voastre, să dau mâna cu voi și să stau jos, să iau cina cu voi, să stau afară sub umbra unui pom, să vorbim, și să avem părtășie o vreme. Dar când venim aici, o facem pentru un anumit scop. Aceasta este Casa corectării. Acesta este Tronul. Acesta este Tronul lui Dumnezeu și judecata începe de la casa lui Dumnezeu.

Noi venim aici împreună, ne adunăm unii cu alții în dragoste, cu o iubire cum numai creștinii pot iubi, dar aici suntem sub conducerea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este între noi, iar noi suntem aici să ne facem socoteala, să vedem unde sunt locurile noastre, căderile noastre și cum putem prinde din nou, pe unde ar trebui să trecem, unde ar trebui să fim acum, unde suntem deja și unde ar trebui să fim de fapt. Aceasta studiem noi aici. Păstorii studiază lucrurile acestea pentru oamenii lor, iar când le văd lipsurile, încep să lucreze la aceasta. Eu cred **că în timpul acesta biserica ar trebui să facă un pas mai înalt. Nu mi-am planificat să fac aceasta în dimineața aceasta,** dar cred că dacă va fi cu voia Domnului, înainte de a predica din Trâmbițe, aș vrea să aduc Biserica la ceva ce ar trebui să știți chiar acum.

Acum vorbim despre biruință. Cred că știți ce înseamnă cuvântul „a birui.” Voi trebuie să aveți ceva ca să biruiți. Și această epocă a bisericii despre care vorbea Duhul Sfânt aici, Epoca Bisericii Laodicea (noi am trecut deja prin ea) avea nevoie de o mustrare. Laodicea a trebuit să fie muștrată, din cauza indiferenței ei față de Hristos, **pentru că L-a scos afară. Ei L-au dat afară, dar El bate la ușă încercând să intre înăuntru. Vedeți, aceasta este dragostea. După ce a fost dat afară din propria Sa casă, El a încercat să**

intre din nou și a zis: „*Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el.*” (Apocalipsa 3.20).

Deși avea de toate, biserica L-a dat afară, dar fiți atenți! Chemarea Lui de aici nu este numai bisericii, ci: „Celui ce biruiește.” Deci nu bisericii, pentru că dacă ar fi așa, ar scrie: „Dacă ea va birui...” Dar Cuvântul spune: „Celui ce va birui”, Trupul bisericii, persoane individuale. Laodicea a meritat mustrarea primită. Acum și Laodicea a avut așa ceva.

Noi știm că aceasta este epoca Laodicea și ne dăm seama că ea are nevoie de o mustrare puternică și aspră din partea lui Dumnezeu; este necesară o mustrare categorică. Predicatorii au devenit moi și indulgenți ca niște bunici care le permit orice nepoților lor.

S-a spus atât de des că Dumnezeu este un Dumnezeu bun, încât oamenii au ajuns să creadă că El este ca un bunic care va lăsa să treacă orice și pe oricine. Dar El nu este așa! El este un Tată, dar este un Tată al dreptății, al corectării. Dragostea corectează întotdeauna. Vedeți? Dragostea corectează. Indiferent cât de tare rănește, dragostea Lui corectează. O mamă adevărată și un tată corect, își vor corecta copiii. Vedeți, dar dacă veți deveni moi și absurzi și îi lăsați să...

Zilele trecute am trecut peste un buștean care era căzut la pământ și scorburos. Am sărit pe el, dar când am făcut aceasta, s-a rupt o bucată mare pentru că în interior era poros și putred. Atunci mi-am zis: „La fel sunt și mulți dintre creștini! Sunt atât de morți în păcat și fărădelegi încât au devenit moi. Nu mai pot purta greutate și nu știu ce înseamnă biruința. Apoi m-am gândit la textul care spune: „Biruința ține viața în voi.” Bușteanul a ajuns în starea aceea pentru că viața a ieșit afară din el. Vedeți? Faptul că a stat în umezeală l-a făcut mai slab ca oricând. Tot așa, dacă cineva se pretinde un bun creștin, dar îi este luată Viața lui Dumnezeu, bucuria și slujirea pentru Hristos, deși trăiește într-o biserică unde se întâmplă aceleași lucruri, el putrezește de două ori mai repede (Vedeți? Corect!).

Astfel, dacă încercăm să urmăm Mesajul orei, sau cel puțin această parte a Mesajului orei, noi ar trebui să trăim constant în Viața lui Hristos. Vedeți? Dacă nu, veți sta în jur deși știți că nu faceți ceea ce trebuie să faceți, iar Biblia spune: „*Cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!*” (Iacov 4.17). Când vă separați de Viața lui Dumnezeu, veți putrezi, vă veți rătăci. Astfel, tânjiți cu tot ce este în voi ca să rămâneți în Viața lui Hristos și să puteți să aduceți roadă.

Noi vedem că epoca în care trăim este cea mai mare dintre toate. Epoca Bisericii Laodicea este cea mai mare din toate epocile bisericilor pentru că este sfârșitul timpului și intrarea în veșnicie. Apoi, este cea mai păcătoasă epocă. În această epocă există mai mult păcat decât oricând, iar puterile Satanei sunt de multe ori mai tari să lupte împotriva, decât au fost în orice altă epocă. Vedeți?

În epocile de la început, un creștin putea fi decapitat pentru că mergea la o biserică ce aparținea lui Hristos. El putea fi ucis, dat afară din mizeria aceasta, și mergea să îl întâlnească imediat pe Dumnezeu. Dar acum, dușmanul vine înăuntru în numele bisericii, și este foarte înșelător. Este o epocă a înșelăciunii, pentru că Hristos a spus că cele două duhuri sunt atât de apropiate încât, dacă ar fi cu putință, i-ar înșela și pe cei aleși. Vedeți, vedeți, vedeți? Amintiți-vă că Hristos a vorbit la aleșii din ultima epocă. Înțelegeți? Dacă ar fi posibil, îi va înșela chiar și pe aleși. Atât de aproape. Oamenii pot trăi o viață curată și sfântă, fără păcate, curvari, bețivi, mincinoși, jucători de cărți; ei pot trăi deasupra acestor lucruri și totuși să nu fie corecți.

Aceasta este Epoca Vieții, a Vieții personale a lui Hristos, unde partea chimică a Trupului Lui, ceea ce era în El: mai întâi, sub neprihănire, botezul în apă; apoi, sub nașterea din nou a lui Wesley, sfințirea, curățirea; și în al treilea rând, sub botezul Duhului Sfânt, punând acel vas sfințit în slujbă. Înțelegeți? Cuvântul grec pentru sfințire are o semnificație dublă: curățit și pus deoparte pentru a sluji. Deci Duhul Sfânt îl pune în slujbă. Vedeți?

Când duhul necurat iese dintr-un om, merge în locuri uscate. Aceasta este exact ceea ce a făcut biserica, baptiștii, metodiștii, cei care au crezut în sfințire. Apoi,

Isus a spus că duhul necurat care a plecat se întoarce înapoi la acest trup de biserică și găsește casa pregătită, măturată, curată, trăind curat, vieți curate, în ordine. Dar dacă acea casă nu este umplută, ocupată, el vine cu alți șapte demoni mai răi decât era el și starea din urmă este de șapte ori mai rea decât a fost prima dată. Mai bine ar fi stat luterani decât să fi primit acea Lumină și să nu reușească s-o urmeze. Astfel vor fi pentecostalii... Voi știți ce vreau să spun. Casa este pregătită.

Zilele trecute am vorbit cu cineva care mi-a spus: „Mulți din grupul sfințeniei sunt foarte atenți să nu numească Duhul Sfânt „Duh Sfânt”, deoarece s-ar identifica cu pentecostalii dacă fac aceasta. Astfel, ei spun: „Spirit Sfânt.” Vedeți? Ei se rețin să spună „Duh Sfânt”, din cauză că oamenii îi înjosesc pe pentecostalii care Îl numesc cum spune și Biblia: „Duh Sfânt”. De fapt, „Spirit Sfânt” și „Duh Sfânt” este același lucru, dar ei sunt foarte atenți cu privire la aceasta. Ei nu vor să fie identificați cu oamenii care vorbesc în limbi, deși Acela este tot Duhul Sfânt Însuși. Vedeți? Ce se întâmplă însă, dacă vrăjmașul care a fost dat afară prin sfințire, vine înapoi și nu găsește casa umplută cu Duhul Sfânt? Acum, biserica s-a atașat la Liga Bisericilor, la Consiliul Mondial al Bisericilor, prin care toți se unesc cu Roma și acum este de șapte ori mai rea decât a fost când a ieșit din luteranism. Acolo o duce omul.

Priviți Epoca Bisericii Laodicea după ce ea a primit Duhul Sfânt. După ce a avut cunoștința, Duhul și lucrările lui Dumnezeu în ea, le-au negat și le-au numit „o lucrare rea”. Ce spuneți despre aceasta? Prin aceasta, ei L-au scos pe Hristos afară din propria Sa Biserică. Ea nu L-a scos niciodată afară, până în epoca Laodicea, când El încearcă să intre înapoi.

Vedeți, neprihănirea nu L-a pus înăuntru, iar sfințirea a curățit doar locul pentru El, dar când a venit botezul Duhului Sfânt L-a pus pe El în oameni. Însă acum, când El a început să Se arate că este Același ieri, astăzi, și în veci, L-au dat afară. Ei L-au scos afară, pentru că s-au denominat, iar Duhul Domnului nu este de acord cu denomiunțile lor. Înțelegeți acum? Ei L-au dat afară spunând: „Nu vrem să avem de-a face cu telepatia aceasta, pentru că este de la diavolul! Aceasta este ghicire sau altceva!” Vedeți? Ei nu înțeleg nimic. Au ochi și nu văd; au urechi și nu aud. Vedeți, Dumnezeu deschide ochii cui vrea, împietrește pe cine vrea și dă Viață cui

dorește. Așa spune Scriptura.

Noi vedem ceasul în care suntem, starea în care ne aflăm și ce a fost, iar Duhul Sfânt muștră epoca deoarece L-a scos afară. Indiferent ce se întâmplă, „Cel ce va birui...”, deoarece chiar și în această epocă lumească și rea, „Cel care biruiește.” Dumnezeu a avut întotdeauna biruatori. În fiecare epocă, El a avut pe cineva peste care și-a pus mâinile și l-a așezat ca martor al Său pe pământ. Dumnezeu nu a rămas niciodată fără martori, chiar dacă a fost și numai unul singur, acel unul a biruit.

Un învățat mi-a spus (după ce am predicat Cele șapte Peceti): „Frate Branham, tu înveți totul pe baza pildelor. Cum poți spune că Biserica va fi răpită înaintea Necazului celui mare, într-un simbol?” Dacă acela-i un simbol, trebuie să mai fie unul. Trebuie să fie. Orice învățătură pe care o prezint aici, are un simbol, o umbră. Biblia ne învață că lucrurile vechi au fost o umbră a lucrurilor noi care vin. Acel bărbat mi-a mai zis: „Tu te folosești de umbrele Vechiului Testament. Ce vei face cu Biserica aceasta?”

Acest bărbat este un mare învățat și prieten bun cu mine. În nici un caz nu pot spune ceva împotriva fratelui meu. Fiind creștin, nu aș face așa ceva, nu i-aș spune nimic. Deși în punctul acesta nu este de acord cu mine, el este prietenul și fratele meu scump. El este un om fin și luăm masa împreună. Eu primesc revista lui și o citesc, iar el îmi publică unele articole. Adevărul este că și eu am predicat multe lucruri pornind de la un text pe care l-am citit în articolele lui sau l-am auzit pe el vorbind. El este un om mare, dar pur și simplu nu poate fi de acord cu mine. Totuși, apreciez sinceritatea lui. El nu este unul din acești adversari slabi care sunt de acord cu orice spuneți, ci are convingerile lui proprii și stă pentru ceea ce crede. Eu apreciez aceasta. El este un om bun. Oh, eu nu sunt nici învățător, nici școlar, dar acest bărbat este și învățat și școlar. Dar nici eu nu pot fi de acord cu el, pentru că nu văd ca el, acest subiect nu aparține de mântuire, ci aparține doar de venirea Domnului.

El susține că Biserica trebuie să treacă prin Necazul cel mare pentru curățire, dar

eu spun că Sângele lui Isus Hristos purifică Biserica. Ea nu are nevoie de... Oh, eu cred că biserica merge prin perioada Necazului, organizațiile bisericii, dar nu Mireasa. Ai alege o femeie pe care să o purifici înainte de a te căsători cu ea? Mireasa lui Hristos este aleasă, Ea este aleasa, Ea este Mireasa lui Dumnezeu, Mireasa lui Isus Hristos.

El m-a întrebat: „Unde vei găsi o umbră pentru faptul că Mireasa va fi răpită înainte de începerea Necazului celui mare, pentru că eu pot să-ți dovedesc că biserica este în perioada necazului?” „Citește Pecetea a șasea,” i-am răspuns eu, „pentru că acolo vei vedea ce se va întâmpla în Necazul cel mare.” Dar înainte de aceasta, Mireasa va fi luată de pe pământ. Atunci Ea este în mărire pentru că nu are nevoie de nici o curățire. Vedeți? „...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Hristos a promis că noi nu vom sta nici măcar la judecată. Vedeți, El a luat de bunăvoie locul meu, ca să fiu absolut liber. Când sunt iertat, sunt iertat. Cum poate fi El Răscumpărătorul meu și să mă cumpere de la magazinul de amanet, apoi negustorul să spună că-i aparțin încă lui? Eu am primit o chitanță, (Amin! Vedeți?) scrisă de Sângele lui Isus Hristos. Vedeți? Aici suntem. El a continuat: „Cum poți să separi Mireasa aleasă? Ce fel de tablou sau umbră ai pentru aceasta?”

Foarte bine,” am răspuns eu. „Iată-o! Vom citi în Matei 27.51, ca să vedem dacă aceea este Mireasa aleasă. „Când a fost răstignit Domnul nostru, s-a întâmplat următorul lucru: „Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos...” Această lucrare a arătat sfârșitul vechii Legi, deoarece până atunci perdeaua a separat adunarea de Locul preasfânt al lui Dumnezeu. Numai marele preot, care era uns, putea să intre acolo o dată pe an. Vă amintiți? Și chiar Dumnezeu a rupt această perdea de sus în jos, nu de jos în sus. Ea avea cam patruzeci de picioare înălțime și a fost ruptă nu de jos în sus, ci de sus în jos, arătând că Dumnezeu a rupt-o în două. Astfel, oricine vrea, poate să vină și să fie părtaș la sfințenia Lui. Vedeți? Mai departe scrie: „...pământul s-a scuturat, și pietrele s-au spart; mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.

Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora." (v.52-53). Nu toată biserica iudaică a înviat atunci, ci numai aleșii, Mireasa. Deși toți aduseseră aceeași jertfă și se aflau sub acoperirea sângelui mielului, exista numai un grup ales. Numai acest grup ales, care credea cu adevărat, era sincer și statornic, a avut parte de evenimentul învierii când acesta a avut loc.

Acum revin la cuvântul „a birui.” Rețineți aceasta! Ei au fost de fapt cei care au biruit. În sinceritatea lor, ei au adus în vremea lor aceeași jertfă ca și ceilalți, dar au biruit lucrurile lumii, deoarece pentru ei împăcarea se făcuse corect. Până în clipa învierii, au fost în paradis și se odihneau, dormeau pentru că au biruit. Multe trupuri ale celor care au adormit în țărână au înviat atunci.

Dacă am avea timp, am putea merge înapoi la Daniel. Când Daniel, cel ales a biruit, El i-a zis: „Închide Cartea, Daniel, pentru că te vei odihni în partea ta de moștenire. Dar când va veni Prințul care va sta pentru oameni, tu vei sta în partea ta de moștenire.” Aici este! Daniel, acest profet al lui Dumnezeu, a văzut cum a venit timpul sfârșitului. Și El i-a zis: „Daniel, tu vei sta în partea ta de moștenire până în ziua aceea.” Astfel, el s-a ridicat atunci. Nu tot Israelul, ci numai cei care făceau parte din Mireasă. Restul Israelului nu vine înainte până la învierea generală. La venirea Domnului Isus, vor fi luați cei ce au iubit cu adevărat venirea Lui și au trăit pentru El. Numai ei vor fi luați de El când Se arată în cer. Biserica moartă în Hristos va învia și ceilalți vor fi schimbați într-un moment. Restul nu știu nimic despre aceasta. Amintiți-vă că ei s-au arătat celor din cetate. Vedeți, Răpirea va fi în felul acesta. Noi ne vom vedea unii cu alții și îi vom vedea și pe ei, dar restul lumii nu-i va vedea. Noi așteptăm acel timp minunat! Ea va fi ridicată și dusă într-o plecare tainică, apoi se va întoarce pe pământ pentru Mileniul glorios, Împărăția de o mie de ani. Ceilalți morți vor învia numai după ce vor trece cei o mie de ani, când va avea loc învierea generală.

Acolo îi vom vedea pe cei doisprezece apostoli și pe cei doisprezece patriarhi. Nu am ajuns încă să trecem prin acest text, dar o vom face dacă va fi cu voia Domnului. Orașul sfânt va avea douăsprezece porți, douăsprezece temelii, toate sunt reprezentate. Aici ei sunt pe douăsprezece tronuri, îngerii mesageri ai acelor

zile, ca să-i judece pe cei care au respins mesajul lor. Amin! Acolo vine acel ceas mare. O, ce zi, în ce timp trăim! Cum ar trebui să ne cercetăm, Biserică! În timp ce vorbim despre aceste lucruri care vor veni, vrem să ne cercetăm pe noi înșine și să vedem dacă suntem corecți în credință.

Acum aș vrea să vorbim puțin despre câțiva biruitori. Isus Hristos a comparat zilele lui Noe cu timpul nostru. Priviți timpul lui Noe, pentru că este un tip spre timpul nostru; a simbolizat și a arătat exact timpul nostru. Voi sări peste câteva notițe și le voi lua pe restul.

Priviți! Isus S-a referit la timpul lui Noe și a zis: „*Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.*” Din numărul mare de oameni care au trăit în zilele potopului, poate milioane, au fost doar opt biruitori. Opt oameni biruitori, biruitori reali, adevărați. Este vorba de cei trei fii ai lui Noe cu soțiile lor și de Noe cu soția lui. Opt biruitori care au intrat în arcă la timpul potrivit. Cum au făcut-o? Pentru că au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu, au intrat în arcă și nu au fost prinși în afara ușii.

Oh, prietenii mei iubiți, nu așteptați până când este închisă ușa! Isus a zis: „*Cum a fost în zilele acelea, așa va fi și când va veni Fiul omului.*” Poate printre cei care au fost prinși în afara ușii, au fost mulți care au avut intenții bune: „Păi, dacă într-o zi se întâmplă astfel de lucruri, vom merge înăuntru cu fratele Noe, pentru că el este un tip bun.” Dar vedeți, potopul a găsit numai opt înăuntru. Gândiți-vă cu seriozitate la aceasta! Nu stați fără rost, oh, ci intrați chiar acum, grăbiți-vă, pentru că ușa poate să se închidă oricând.

Dumnezeu a avut întotdeauna o arcă de salvare. În zilele lui Noe, a existat o arcă pentru salvarea poporului său; în zilele Legii a fost Arca mărturiei, iar ei au urmat-o pretutindeni. Acum, este a treia perioadă de timp, ca în timpul lui Noe și în timpul lui Lot, și există o Arcă, dar Arca aceea nu este o denotațiune, nu este nici chiar faptele bune pe care le faceți, ci este doar printr-un singur Duh.

Citiți Romani 8.1: „*Noi toți suntem botezați într-un singur trup luând stăpânirea acelei Împărății, un botez duhovnicesc.*” Nu contează cât suntem de buni sau de răi, în Împărăția Sa se intră numai prin botezul Duhului Sfânt. Aceasta este singura cale de a birui. Vedeți? De aceea, toți cei care sunt sub acoperirea Sângelui vărsat, sunt biruitori, pentru că nu puteți birui prin voi înșivă, ci El este Cel care biruiește pentru voi. Voi vă odihniți. „Frate Branham, atunci cum știu că sunt acolo?” Priviți ce viață aveți. Cercetați-vă și vedeți dacă curge din voi, sau trebuie să vă forțați, să vă siliți. Vedeți? Atunci sunteți încă voi cei care o faceți. Nu încercați să faceți aceasta pentru că este ca și cum puneți un braț al copilului într-o mânecă (vedeți?) mare. Vedeți? El nu o poate face. „Îmbracă-ți haina, dragă.” Dar el nu o poate face. Brațul lui mititel este sus sau jos. Este nevoie de brațul vostru puternic. Oh, cât sunt de bucuroși că pot să-mi sprijin mâna de Tatăl și să zic: „Doamne Isuse, ajută-mă pentru că eu nu pot ajunge acolo. Îmbracă-mi haina, pentru că eu nu mai încerc.” Lăsați-L pe El s-o facă.

Vedeți, dacă bebelușul continuă să încerce: „Oh, nu pot s-o fac; nu pot s-o fac”, el este peste tot, dar nu o poate face. Nici voi nu o puteți face și nici eu, dar dacă stăm liniștiți și îl lăsăm pe El s-o facă, dacă ne sprijinim pe El: „Doamne, iată-mă. Lasă-mă să fiu nimic. Mă predau Ție, ca Tu să-mi pui mâna în locul corect.” Aceasta este biruința voastră; aceasta este biruința. Dar mai întâi trebuie să vă biruiți pe voi înșivă, ideile voastre, tot ce sunteți voi și să vă predați Lui, pentru că El a biruit deja pentru voi. El cunoaște calea și nu noi.

În timpul lui Noe au fost opt biruitori care au intrat. Ei se aflau înăuntru când a fost închisă ușa. Toți cei ce ascultați acum sau veți asculta benzile mai târziu, să știți că ora este foarte târzie. Chiar dacă aveți intenții bune, fiți siguri că sunteți înăuntru. Asigurați-vă de aceasta! Să nu o faceți prin propria efortare, pentru că „*Nu depinde de cine vrea sau de cine aleargă, ci de Dumnezeu care...*” Lăsați aceasta în seama lui Dumnezeu! Predați-vă Lui și pășiți înainte cu o credință desăvârșită, pentru că Dumnezeu v-a promis că El este în stare s-o înfăptuiască. Să nu ne atașăm la vreun cult sau altă denominațiune, să nu alergăm la aceasta, aceea sau cealaltă, sau să încercăm ceva, ci sprijiniți-vă pe Dumnezeu și umblați cu El, plini de pace, liniștiți, neîntrerupți, doar continuați să mergeți înainte cu El. Așa este corect.

Aceasta i-am spus și fratelui nostru care s-a prăbușit în fața Domnului: „Încrede-te în El pentru că este aici! El, care știe ce ai făcut și care este motivul, El, care cunoaște toată viața ta, este aici și ți-a spus deja ce trebuie să faci! Singurul lucru pe care-l ai de făcut este să uiți tot trecutul, să umbli și să trăiești în slava și Prezența lui Dumnezeu.”

Opt biruitori. În zilele lui Daniel au fost patru biruitori care au rezistat examenului cu foc și cu lei. Și noi așteptăm să fim testați. Aceasta este o lecție bună și pentru fratele meu din spate. Cine vine la Dumnezeu, trebuie mai întâi să fie încercat! Încercat cu ce? Cu Cuvântul. Acesta este testul lui Dumnezeu. Credeți? Cine vine la Dumnezeu trebuie să fie testat. Aceasta ne arată că numai un copil adevărat va fi încercat. Voi nu puteți birui decât dacă vi s-a dat un test, iar când vi se dă un test, este ca să se vadă dacă puteți birui sau nu.

Isus a spus: „*Cel ce va birui...*” Testul. Încercarea este cel mai bun lucru care vi se poate întâmpla. Petru spune în Scriptură că „*încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.*” (1Petru 1.7). Este un timp de încercare, aceasta fiind o dovadă clară că Dumnezeu este cu noi, pentru că toți copiii Lui vor fi încercați și testați.

Așa s-a întâmplat cu Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel era profetul și aceea era mărimea Bisericii din ziua aceea, adică Mireasa. Existau multe biserici pentru că acolo jos s-au dus vreo două milioane, dar noi vorbim despre biruitori. Și biruitorii aceia au avut de înfruntat o încercare, pentru că orice biruitor a fost supus unui test! Astfel, când ei le-au zis: „Renunți la ceea ce spune Cuvântul sau veți fi aruncați în cuptorul aprins,” ei au refuzat tot ce era în afara Cuvântului.

Când Daniel a fost testat să pună deoparte ceea ce a spus Cuvântul, că ei trebuiau să se închine spre Templu așa cum se rugase Solomon, pentru că Dumnezeu îi va asculta din cer și îi va elibera din orice situație, ei au spus: „Noi suntem medopersani și nu putem schimba legile date, iar dacă vreun om se roagă în aceste zile altfel decât cum spunem noi, va fi aruncat în groapa cu lei!” Ei i-au întins o cursă,

iar eu cred că profetul a știut aceasta, dar el a umblat smerit. Astfel, când a venit timpul să se roage, când a știut că în patria lui, în Ierusalim, ardea jertfa pe altar, lui Daniel nu i-a fost frică de spionii aceia, ci a ridicat jaluzelele, a deschis obloanele, a îngenunchiat, și-a ridicat mâinile spre Dumnezeu și s-a rugat. De ce? Fie că trăia sau murea, el era biruitor; avea atât de multă biruință încât leii nu au putut s-o mănânce. Vedeți? El a biruit. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au avut atât de multă biruință încât focul nu i-a putut arde. Voi știți că biruința este un lucru greu de ars, de mâncat sau altceva. Vedeți? Astfel ei au avut-o.

Aș mai putea menționa un caracter. Isus s-a referit „la zilele lui Lot”, când au fost numai trei biruitori: Lot și cele două fiice ale lui. Nici măcar soția lui nu a biruit. Ea a pornit afară, a făcut totul corect dar... Eu trebuie să spun aceasta.

Mulți dintre voi ați plecat la fel ca ea, ați lăsat aceste lucruri ca să vă ocupați poziția, după ce ați cercetat Scriptura și ați aflat că este în ordine. Ați văzut legitimarea Atotputernicului Dumnezeu, nu doar ceva aiurea, ceva ce a spus cineva că era dovada, ci ceea ce a spus Biblia că va fi, iar El face exact așa. Ei au văzut că acela era adevărul. Astfel, și voi v-ați propus să părăsiți Sodoma, să părăsiți denominațiunile, să lăsați deoparte lucrurile care vă orbesc, cum ar fi un crez, și să-l urmați doar pe Hristos prin Duhul Sfânt. El, care se dovedește pe Sine prin Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, voi ați luat Biblia în locul crezurilor și ați pornit la drum. Ei bine, dar și soția lui Lot a făcut același lucru. Ea a pornit cu Lot, și-a urmat soțul, copiii, pe cei dragi, dar nu a făcut lucrul acesta din inimă, pentru că încă iubea lumea. Astfel, este posibil să porniți la drum, dar lumea să zacă încă în voi. Vedeți, ea nu a biruit. Chiar dacă era pe drumul cel bun, în final a fost aruncată înapoi de ceva. Ea a aruncat o ultimă privire în urmă, ceea ce i-a fost fatal. Să nu vă uitați niciodată înapoi! Să nu aveți dorințe! Continuați să mergeți înainte! Gândiți-vă la Calvar și continuați să mergeți înainte spre Hristos! Vedeți, ea a pornit ca o biruitoare, dar nu a biruit niciodată. Oh, ea a părăsit denominațiunea, a plecat, a ieșit afară din Sodoma cu Lot, dar a vrut să meargă înapoi și să-și taie părul. Ea a trebuit să meargă înapoi pentru că nu a putut să reziste la test; a trebuit să privească înapoi ca să vadă ce făceau ceilalți. „Oh, știți, am acolo câțiva prieteni buni. Nu știu, dar mișcarea aceasta mică poate fi corectă sau nu. Am avut numai cuvântul acestui om și chiar dacă el este soțul meu (duhovnicește, soțul tău este păstorul tău. Vedeți?) poate fi corect sau nu. Nu știu,

poate că descoperirea lui nu este corectă.” Dacă nu ești convins pe deplin că Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, nu poți merge înainte. Vedeți? Voi trebuie să fiți într-adevăr vânduți, trebuie să știți, nu doar să spuneți ceva de genul: „Ei bine, să-i văd și pe alții făcând aceasta, un semn.”

Voi știți că Israel a ieșit din Egipt. Au ieșit circa două milioane, dar numai doi bărbați au intrat în Canaan, deși toți au văzut lucrările lui Dumnezeu, manifestarea Duhului; au văzut minuni mari și puternice și orice lucru, și au ieșit afară, dar nu aceasta era în inima lor. Ei nu au biruit, ci doar au ieșit.

Isus a spus despre ei: „Au pierit în pustie și sunt morți pentru veșnicie.” Toți au murit, ceea ce înseamnă „despărțire veșnică.” Fiecare dintre ei au putrezit în pustie. Dar acolo mai erau doi bărbați: Iosua și Caleb care, când au ajuns la confruntare, nu s-au uitat la mulțimea obstacolelor, nici la dușmanii în fața cărora arătau ca lăcustele, ci au strigat: „*Noi suntem mai mult decât în stare să luăm această țară!*” De ce? Pentru că așa a spus Dumnezeu! Așa a spus Dumnezeu! Astfel, ei au devenit biruitori, au biruit și din toată mulțimea aceea de oameni, au fost privilegiați să ducă Mireasa adevărată, Mireasa aleasă în țara promisă. Iosua și Caleb au fost în liniile de front ca doi generali, au condus poporul jos la râu și au trecut râul în Țara promisă. De ce? Pentru că au crezut Cuvântul!

Core și Datan s-au ridicat și au încercat să spună: „Bărbatul acesta a încercat să se ridice deasupra noastră a tuturor; el este mai sfânt decât noi”, după ce Dumnezeu l-a legitimat pe acel om. Astfel, au zis: „Vom începe cu un grup de oameni și vom face aceasta, aceea, sau cealaltă. Vom face organizațiile noastre, vom face cutare.” Și au murit, au pierit. Dar cei doi au avut Cuvântul Domnului, au stat cu El și au trecut dincolo. Nu cel ce pornește, ci cel ce termină biruiește. Mulți au pornit în cursă, dar numai unul a terminat-o. Vor fi multe biserici care pornesc, multe, multe grupuri de oameni, dar va fi un singur grup care va termina, iar aceștia sunt biruitorii. Soția lui Lot a trebuit să privească înapoi. „Oh, îi părăsesc pe Cutare și Cutare de acolo de jos! Nu voi uita niciodată timpurile plăcute pe care le-am trăit acolo!” Dar când a făcut aceasta, a fost surprinsă afară, unde nu era milă, și a murit la fel ca cei din zilele lui Noe. Rămășițele ei mai sunt și astăzi acolo, un stâlp de sare din care se spune că puteți rupe o bucată și crește înapoi. Astfel, dacă

priviți o vedere din zona Sodomei și Gomorei, veți vedea și stânca de sare. Există o diferență între un stâlp de sare și un Stâlp de Foc, iar voi trebuie să vă întoarceți într-un fel.

Priviți timpul lui Ioan Botezătorul. În timpul lui Ioan Botezătorul au fost găsiți șase biruitori. În toate epocile au fost biruitori. În timpul lui Ioan au fost șase: Iosif și Maria, Zaharia și Elisabeta, Simeon și Ana; un bărbat și o femeie, un bărbat și o femeie, un bărbat și o femeie. Vedeti? Ei Îl simbolizau pe Hristos și Biserica, Hristos și Biserica. Vedeti? Vedeti?

Aceasta începe cu un bărbat natural. Noe, Moise, Iosif. Ce era bărbatul natural, Iosif? Tâmplar. Dar preotul Zaharia? Un predicator în casa Domnului. A urmat Simeon, un profet și o prorociță (Ana). Vedeti? „Neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt.” Amin! Vedeti? Desăvârșit. Șase biruitori. Restul și-au oferit jertfele și orice lucru, dar aceștia au fost aleși și doar ei au biruit. În fiecare epocă au fost oameni care au biruit ispitirile acelei epoci. Am câteva Scripturi, dar nu cred că am suficient timp ca să le citesc.

Așa cum am spus la început, voi sunteți născuți învinși. Prin prima naștere nu puteți să ajungeți niciodată la Viață, deoarece sunteți născuți învinși și sunteți într-o lume învinsă, între oameni învinși care au între ei crezuri învinse, denominațiuni învinse. Dar voi trebuie să ajungeți într-un fel la biruință.

Este ca nufărul. Eu cred că nufărul este cea mai frumoasă floare care există. Mie îmi plac foarte mult nuferii mari, cala, și nuferii de baltă. Cred că nu există ceva mai frumos decât un lac mare cu nuferi, care se numesc nuferi de apă. Cât este de strălucitor! Cum crește în sus? Este o sămânță mică jos, în adâncul lacului mâlos și tulbure. Sămânța aceea mică are în ea toată strălucirea cu care va străluci. Este în ea chiar și atunci când este în mълul apei. Crinul trebuie să se străduiască zilnic, știind că există ceva acolo sus. Ea este neagră, murdară și urâtă; este murdărită de nămolul în care trăiește, dar își presează calea în sus prin nămol, mizerie, ape tulburi și locuri periculoase până când ajunge cu capul deasupra apei, în lumină, apoi aduce la exprimare tot ceea ce a fost ascuns în ea în tot timpul acela.

Eu cred că la fel este și un biruitor care a fost odată în păcat, în lucrurile greșite (să nu ne mai îngrijorăm cu privire la ele) care odată a făcut lucruri care erau greșite. De ce să te mai uiți înapoi spre fundul lacului? Înțelegeți? Priviți, voi aveți...

Prin alegerea Sa, Dumnezeu a adus această sămânță la viață și ea s-a exprimat (vedeți?) venind la viață, iar acum a ajuns în vârf, deasupra tuturor problemelor, a biruit. Vedeți, ea nu se putea exprima cu adevărat pe sine, acolo jos, ci a trebuit să ajungă sus ca să se poată exprima.

Nici voi nu ați făcut-o în timp ce erați în păcatul vostru, în adulter și în orice lucruri în care ați trăit, nu ați exprimat nimic, dar în voi era o Sămânță, și ea a avut o șansă să preseze spre Viață, iar acum sunteți în Prezența lui Isus Hristos, în Lumina Soarelui. Ea este adusă la suprafață, afară, aduce la realitate ceea ce ai fost cu adevărat de la început. Înțelegeți ce vreau să spun? (Amin"). Voi ați văzut Lumina, ați crezut în Dumnezeu, i-ați deschis inima și acum sunteți un nufăr.

Vă amintiți predica mea despre nufăr, „Predicatorul Nufăr”, despre cum s-a trudit el. Chiar dacă nu toarce, nici Solomon în toată slava lui nu s-a împodobit ca unul dintre ei. Priviți la el! El a crescut, dar nu ia nimic pentru sine. Nufărul nu se îngrijește de sine. Dar ce face? El își dă frumusețea, viața lui, în afară, ca s-o poată vedea alții. Viața lui este exprimată ca alții să poată vedea slava și tot ce este în el, tot ce era ascuns în el încă pe când era în acel nămol. Dar acum este în vârf. Acesta-i biruitorul! El a biruit mâlul, a biruit lucrurile lumii, iar acum se dă de bună voie. Fiecare se poate uita la el, la viața lui; nu puteți pune un deget pe ea. Vedeți, el este un biruitor adevărat și nu puteți spune nimic despre el, dar poate îi ziceți: „leși afară din nămol!” Dar acum el nu mai este în nămol, ci este deasupra lui. Amin. Voi nu mai puteți scoate la suprafață ceea ce a fost cândva. Dar ce este acum? El este în vârf, iar albina merge pe acolo și zice: „Are un parfum minunat. Cred că voi merge la el și-mi voi lua partea.”

Nufărul își deschide inima și zice: „Vino dragă, este în ordine.” Poți lua de la el orice lucru. Vedeți? El este un păstor adevărat; exprimă slava lui Dumnezeu și arată de unde vine. Dar trebuie să biruiască și să ajungă să facă aceasta.

Cândva, el sau ea erau tineri și drăguți, frumoși. Au avut multe ispite prin care au trebuit să treacă, dar le-au biruit. Vedeți? Ei au biruit, iar acum exprimă prin viața lor adevărata frumusețe a lui Hristos.

Manifestarea în nămol. Isus ne-a dat un exemplu cum s-o facem, pentru că noi vrem să știm cum să biruim. Isus ne-a dat exemplul cum s-o facem. Vedeți? Prin umilință. El S-a încins cu un ștergar, a spălat picioarele ucenicilor și apoi le-a șters. Dumnezeu cerului Însuși S-a umilit, dar noi nu vrem să fim umili. Acesta este motivul pentru care femeile nu vor să le crească părul (vedeți?), nu vor să se îmbrace cum ar trebui să se îmbrace doamnele, iar bărbații nu vor să... Vedeți, este același lucru. Ei nu se smeresc, dar Isus a făcut-o constant. Priviți cine era El. Măreția... Am să vă spun ceva acum. Măreția înseamnă smerenie. Harul se smerește.

Am avut ocazia să întâlnesc câțiva oameni mari; am fost cu bărbați într-adevăr mari, dar ei îți dau impresia că tu ești o persoană mare. În schimb acești indivizi care nu au decât cincizeci de cenți în buzunar, cred că ei sunt ceva când de fapt nu sunt nimic. Vedeți, măreția înseamnă umilință. Nu uita aceasta, biserică! Măreția este exprimată în umilință, nu în cât poți fi de frumos. Desigur, nu vreau să spun că trebuie să fii îmbrăcat murdar, ci vreau să spun că trebuie să fii smerit în duhul tău. Vedeți? Nu vreau să spun să nu te speli sau să nu te cureți, fiindcă trebuie să faci aceasta. Eu vorbesc despre umilință, despre umilința adevărată; nu despre ceva închipuit, ci ceva ce există și care este adevărata umilință.

Isus ne-a spus cum s-o facem, pentru că El a biruit. Vreau să spun că „Biruința înseamnă să rezisti la test,” (corect!) cum au făcut toți sfinții din vechime și cum a făcut Isus. El a rezistat la test, în mijlocul tuturor dușmanilor Lui. El a rezistat la orice lucru prin care a fost testat. A biruit chiar și în fața bolii. Fiind Mesia, El i-a vindecat; în fața morții, i-a adus înapoi la viață; în fața Calvarului, la propria Lui moarte, a învins pentru că S-a predat pe El Însuși. Cum? Prin Cuvânt. El a spus: „*Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.*” (Ioan 2.19). Așa a spus Cuvântul. El a biruit moartea și a biruit iadul. Da! În prezența mormântului, El a biruit mormântul. De ce? Totul prin Cuvânt și umilință. Oh, Doamne!

Acolo este adevăratul Om, Exemplul vostru. Vedeti? El a biruit tot. Priviți. El a fost ispitit. Știați? Biblia spune că El a fost ispitit în toate lucrurile, așa cum suntem ispitiți noi, dar fără să păcătuiască. El a fost ispitit de băătură; a fost ispitit de femei; a fost ispitit de orice lucru prin care putea fi ispitit. El a fost ispitit prin orice lucru de care suntem ispitiți și noi, pentru că a fost un Om, dar nu puteați pune niciun un semn pe El. Da, domnule!

Biruință înseamnă și „să îl recunoști pe diavolul în fiecare truc al lui.” Mulți oameni spun că nu există diavol, că este doar un gând. Să nu credeți aceasta! Diavolul există cu adevărat și este la fel de real ca voi sau ca oricine. Este cu adevărat un diavol, iar voi trebuie să-l recunoașteți! Trebuie să știți că el este diavolul, iar când îl recunoașteți și știți că el este diavolul și că este împotriva voastră, ca să îl biruiți trebuie să recunoașteți că Dumnezeu care este în voi este mai mare și mai puternic decât el, pentru că Cel ce este în voi l-a biruit deja, și prin harul Lui sunteți mai mult decât în stare să-l biruiți și voi. Amin! Aceasta este adevărata biruință.

Dacă privești în urmă și spui: „Eu fac aceasta; am făcut aceea”, oh, ești învins! *„Dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu umblă după trup ci după Duh.”* Atunci îți dai seama că biruiești și știi că el este un diavol. Tu nu poți spune: „Eu am o boală, dar nu cred că este o boală.” Oh, ba da, ea chiar este o boală! Tu ai cancer; chiar dacă nu crezi că este cancer el este totuși un cancer. El este un cancer, dar amintiți-vă că *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”*

Tu trebuie să-ți dai seama că Duhul Sfânt care este deja în tine a biruit acele lucruri. El este în tine și poți birui prin El. Așa este. Este exact cum scrie în Scriptură. Biruință. Trebuie să mă grăbesc pentru că am trecut de patruzeci și cinci de minute și am depășit timpul. Observați. Biruința. Dumnezeu, care este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume. Dumnezeul acestei lumi nu este atât de mare ca Dumnezeul cerului care este în voi.

Întunericul nu poate rezista în prezența luminii. El nu poate exista împreună cu lumina. Nu contează cât este de întuneric, lumina îl va scoate afară. El nu poate

sta în prezența ei. Glorie! Cel ce este în voi este Lumină, iar cel ce este în lume este întunecime. Astfel, Lumina a dovedit că biruiește întunericul, iar un om care este în Hristos și știe că biruiește lucrurile lumii (amin!), că nu îl mai leagă, este liber. „...dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și Sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.” (1Ioan 1.7). Iată-vă! Deci, „Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”

Dacă priviți înapoi și sunteți condamnați, sunteți încă în lume, dar dacă trăiți deasupra lumii, Cel ce este în voi v-a condus deasupra întunericului. Ca nufărul: el este deasupra întunecimii de jos din nămol. El este deasupra întunecimii apelor nămolose, este în lumină și reflectă frumusețea care a fost pusă în el încă înainte de a părăsi nămolul. (Fratele Branham strigă). Amin!

Acum mă simt ca un creștin care strigă. Ce era acolo la început? Prin Dumnezeu, el a presat pe cale și a biruit. A biruit coaja; a biruit nămolul; a biruit apele. El a biruit orice lucru, era un biruitor și reflecta frumusețea slavei lui Dumnezeu.

Așa face fiecare credincios. Așa a făcut Noe; așa a făcut Lot. Priviți în ce încurcătură a fost el. Așa a făcut Moise; așa a făcut Iosua; așa a făcut Daniel. Așa au făcut Șadrac și Meșac. Așa au făcut Ioan Botezătorul, Zaharia, și Elisabeta. Așa a făcut Simeon, așa a făcut Ana, fiecare din ei au făcut așa. Ei au biruit nămolul care era în jurul lor și i-a ținut în el, și-au ridicat capetele deasupra lacului și au strălucit slava lui Dumnezeu. Așa face un adevărat creștin.

Isus Hristos ne-a arătat cum se procedează. El a fost ispitit timp de patruzeci de zile, și a fost încercat mai mult decât orice om. Fiți atenți! El ne-a arătat cum putem trece fiecare încercare. Cum a procedat El? Prin Cuvânt. El a făcut așa pentru că era Cuvântul. El a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...*” (Ioan 15.7). Vedeți, voi sunteți din nou înapoi în Cuvânt, Cuvântul promisiunii. Ce este Cuvântul promisiunii pentru fiecare creștin? „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*” Atunci cum biruiesc eu? De fapt nu eu, ci Cuvântul care este în mine, Cuvântul lui Dumnezeu? Cel ce biruiește lucrurile lumii este Cuvântul lui Dumnezeu în mine. „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi*

cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” Continuați să presăți în sus, fiindcă veniți către Vârf cât se poate de sigur. Vedeți? Voi trebuie să ieșiți la Vârf.

În cele patruzeci de zile de ispitire, prin Cuvânt, El a biruit. Aș vrea să accentuez ceva pentru câteva minute. Satan a făcut trei asalturi majore în ispitirea Lui. Fiți atenți la numărul trei. El a făcut trei asalturi majore, de la cel mai mare la cel mai mic, și a încercat cum a știut mai bine să-L biruiască, dar El era Cuvântul. Amin! Ce a folosit El? Cuvântul. La cele trei atacuri majore ale Satanei, asalturi asupra Lui, El l-a întâmpinat cu Cuvântul. Fiecare atac, de la cel mai mic la cel mai mare, a primit replica Cuvântului.

Primul atac pe care l-a făcut asupra Lui, avea scopul să-L determine să-Și folosească marea putere, deoarece El știa că este Cuvântul și își cunoștea poziția. Credeți că o știa? *„Eu sunt Fiul Omului.”* El își cunoștea poziția, iar Satan a venit și a vrut să îl facă să-Și folosească puterea ca să Se hrănească. A vrut să îl facă să Se hrănească pentru că era flămând. Când cineva este flămând, este capabil să facă orice: fură, cerșește, împrumută. Vedeți, când El a flămânzit, Satan l-a ispitit să se folosească de puterea Sa cea mare pentru Sine. Dar El nu a folosit-o pentru Sine, nu, ci a folosit-o pentru alții. Este adevărat? El a folosit-o pentru alții, nu pentru Sine. Chiar dacă ar fi putut s-o facă, sigur nu ar fi făcut-o. Vedeți cât de viclean este diavolul? El vrea să-l ascultați, dar Isus a ascultat numai ce i-a spus Tatăl să facă. Satan i-a zis: *„Este scris: „El va porunci îngerilor...”* dar Isus i-a răspuns: *„De asemenea este scris.”* Ia te uită! Vedeți, Isus știa cine era El. Gândul poate pătrunde mai adânc decât cât este doar scris. Vedeți, aceasta este inspirația, iar în ea se află sâmburele sau miezul lucrării. Înțelegeți?

Chiar dacă Isus ar fi putut s-o facă, nu a făcut-o. El nu a dat atenție propunerilor Satanei. Aici este un gând bun. Uneori, când vă gândiți că faceți voia lui Dumnezeu, Satan poate să vă ia și să vă facă o propunere, iar voi cădeți chiar acolo. Da, domnule! Într-adevăr, el poate face aceasta.

Aici le putem lua ca exemplu pe surorile noastre. Ele arată foarte bine cu părul lung, dar Satan le face atente că le stă bine așa, și imediat devin încredute, puțin

deasupra celorlalte. Și voi, bărbaților, știți ce vreau să spun cu aceasta. El poate să vă facă aceeași propunere, dar trebuie să biruiți aceasta. Gândiți-vă că voi trăiți pentru Dumnezeu. Voi aveți un singur obiectiv, iar Acela este Domnul Isus Hristos! În afară de El, nu contează nimic! El este pe primul loc în viața voastră, pe locul doi vine familia voastră, iar voi sunteți pe locul trei. Deci întâi este Dumnezeu, următorul lucru este familia voastră, iar voi sunteți la urmă, pe locul trei. Acela este capătul drumului. Voi vă puneți la urmă cum a făcut și El.

Priviți ce ar fi putut face El! El a zis: „*Pot să Îi cer Tatălui Meu, să Îi vorbesc și El Mi-ar trimite douăsprezece legiuni de Îngeri, și numai unul dintre ei ar putea distrage lumea.*” „*Dacă împărăția Mea ar fi din această lume, supușii Mei s-ar lupta pentru Mine, dar Împărăția Mea este de sus.*” Ia te uită! Vedeți, El ar fi putut s-o facă, dar nu a făcut-o. Vedeți? Chiar dacă ar fi putut s-o facă, El nu a ascultat propunerea Satanei.

Voi ați auzit oameni spunând: „Dacă există vindecare divină, cereți-i Doctorului divin să vindece, pentru că aici este cineva bolnav și vreau să văd dacă va fi vindecat.” Îl vedeți pe același diavol? El încearcă să vă propună ceva, încearcă să vă facă să ascultați la el în loc să ascultați de Dumnezeu. Dar un slujitor adevărat al lui Dumnezeu va asculta să vadă ce spune Tatăl. Ei m-au întrebat dacă sunt dispus să mă duc urgent acolo. Armata Statelor Unite din Germania dorea să-mi pună la dispoziție un avion cu reacție care să mă ducă și să mă aducă înapoi în aceeași zi. El era capelan, iar bebelușul zăcea mort.

Mama copilului plângea și a zis: „Ascultați! Eu știu, am stat acolo și am văzut femeia aceea ținând în brațe copilul care murise în dimineața aceea. Am văzut cum fratele Branham s-a dus, și-a pus mâinile peste acel bebeluș mort și el a înviat.” Apoi a zis: „Acesta este bebelușul meu, frate Branham.” Niciodată nu a fost vreun mort în familia lor. Vedeți? Dar acest micuț s-a îmbolnăvit dimineața și a murit după-amiază.

Unii au prorocit și au spus: „Bebeluşul va învia”, dar eu i-am spus sorei Stadskev: „Este foarte frumos ce-mi spui, dar vreau să văd ce spune Tatăl!” M-am dus în

pădure să mă rog și m-am întors numai în dimineața următoare, dar Domnul nu mi-a arătat nimic. Sora m-a sunat de două ori să-mi spună că medicul a fost de acord să țină copilul mort în spital, până când se va lua o hotărâre. Fratele Stadskev s-a dus și a vorbit cu cei mai mari din armată și ei au spus: „Sigur, îl vom duce acolo și-l vom aduce înapoi.”

Astfel, un avion aștepta să mă ducă în dimineața aceea la Heidelberg, Germania, și să mă aducă înapoi în aceeași noapte, ca să mă rog pentru învierea acestui bebeluș. Eu am zis: „Sigur că Dumnezeu poate s-o facă, dar să vedem care este voia Lui.” Astfel, m-am rugat toată noaptea dar nu s-a întâmplat nimic. Am venit înapoi în dimineața următoare, dar nu s-a întâmplat nimic. Însă pe când voiam să intru în cameră, m-am uitat în sus și am văzut Lumina atârând aproape de ușă și a zis: „Să nu pui mâna pe el pentru că este mâna lui Dumnezeu.”

M-am dus la telefon și am spus: „Soră Stadskev, înmormântați copilul. Aceasta este mâna Domnului, este voia Lui. Cu bebelușul s-ar fi întâmplat ceva pe linie. Lăsați-l să plece! Dumnezeu știe de ce este așa.”

Mai târziu, un cunoscut preot luteran din Germania a scris o scrisoare și a zis: „Eu apreciez că fratele Branham a așteptat decizia clară a lui Dumnezeu înainte de a spune ceva.” Aceasta este! Așteptați decizia lui Dumnezeu! Nu contează ce spun alții, nu ascultați deloc propunerea Satanei.

Când Satan spune: „Botezați-vă în apă în Tată, Fiu și Duh Sfânt,” lăsați-l în pace. Dumnezeu a spus altfel. Când Satan vă spune: „Tu ești un om bun și nu trebuie să fii așa și așa,” „Tu ești o femeie bună și nu trebuie să faci...” refuzați îndemnul lui. Stați întotdeauna cu Cuvântul, indiferent ce spune altcineva. Acesta este exemplul pe care vi-l dă Isus, când Satan și-a îndreptat asaltul împotriva Lui.

La atacul următor, Satan a vrut să-L facă să-Și dea aere. Vai, cum îi atinge aceasta pe slujitorii lui Dumnezeu și-i face să-și dea aere ca să arate ce pot face ei! „Glorie lui Dumnezeu, Aleluia, eu sunt un eliberator! Eu sunt ceva!” Vedeți? „Vino aici sus

pe Templu și stai aici.” El l-a ispitit s-o facă. Amintiți-vă că El a fost ispitit s-o facă. Acesta a fost un lucru greu. El l-a zis: „Dacă vrei să fii ceva înaintea oamenilor, urcă-te pe acest Templu și sari jos!” Vedeți? „Îți voi da Scriptură pentru aceasta, fiindcă este scris, că El va porunci îngerilor să-Ți poarte de grijă ca niciodată să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră; ei Te vor purta.” Voia să Îl facă să-Și dea aere, să-Și arate autoritatea.

Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu ar face niciodată așa ceva. Dacă vedeți un bărbat dându-și aere, cu mândrie, cu pieptul scos și altceva de felul acesta, amintiți-vă că acolo este ceva rău. Nu, Dumnezeu nu vrea așa ceva. Isus ne-a stabilit un exemplu. El nu ar fi făcut așa ceva. Desigur, ar fi putut s-o facă, dar nu a făcut-o. De aceea, nici un slujitor al lui Dumnezeu nu-și dă aere și nu încearcă să folosească puterea lui Dumnezeu ca să arate că-i deasupra altcuiva.

Vă amintiți ce a făcut Moise? Dumnezeu i-a dat putere să facă orice a vrut el, l-a făcut un profet, dar el s-a dus jos la stâncă și a lovit-o a doua oară. Aceasta a fost împotriva voinței lui Dumnezeu, pentru că El i-a spus: „Vorbește Stâncii! Nu o lovi din nou pentru că strici tot simbolul. Stâncă va fi lovită numai odată.” Dar când a făcut aceasta, el a vorbit despre slăbiciunea Cuvântului, că El nu era suficient. Da, Cuvântul era ceea ce mergea înainte; stâncă era Cuvântul. Vedeți? Când a lovit Stâncă prima dată, au ieșit apele, dar au însetat din nou și El a zis: „Du-te înapoi și vorbește stâncii!” Stâncă a fost lovită numai odată. Vedeți, Moise a mărturisit că Cuvântul nu ar fi suficient de puternic, că Cuvântul nu era corect și trebuia să fie lovit din nou.

Astfel Moise s-a dus acolo jos, a lovit stâncă și a zis: „Veniți! Vă poruncesc să ieșiți!” Și apele au ieșit. Dar Dumnezeu i-a zis: „Vino sus! Vino aici! Tu te-ai slăvit pe tine, ai luat puterea Mea; în loc să Mă sfințești pe Mine, te-ai înălțat pe tine, de aceea, nu vei trece dincolo în țară. Privește dincolo și vezi cum arată, dar tu vei pleca chiar acum!” Oh, vai! Voi știți că niciodată nu a fost altul ca Moise. Oh, nu!

Când a venit la acea demonstrare cu Isus, Satan l-a zis: „Urcă-te pe Templu și sari jos!” Dar El i-a răspuns: „De asemenea este scris (Amin!): „Să nu ispitești pe

Domnul, Dumnezeul tău!" Vedeți El l-a întâmpinat cu Cuvântul la fiecare asalt major. Niciun slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu încearcă să se dea mare cu puterea lui Dumnezeu. Dacă face așa ceva, el a pierdut chiar atunci.

La al treilea mare asalt, Satan s-a oferit să piardă această împărăție pentru El. El a făcut-o. Satana l-a zis: „Vezi aceste împărății ale lumii? Sunt ale mele și fac cu ele ce vreau. Ți le garantez.” Dar amintiți-vă, el încerca să l le ofere fără cruce, iar dacă ar fi făcut-o, noi am fi fost pierduți. El ar fi putut avea împărăția, dar trebuie să vină înapoi. El a fost ispitit să o facă acum. Acela a fost un lucru greu. El a fost ispitit să-și ia libertatea și să fie Împăratul pământului fără cruce, dar dacă ar fi făcut-o, toți supușii Lui ar fi murit. Satan i-a făcut cu plăcere această ofertă, dar Isus i-a zis: *„Pleacă, Satan!”*

El nu a primit oferta, ci a venit și a suferit; a pășit pe calea grea și aspră a prigoanei, a luat calea morții. Vrem noi să luăm în dimineața aceasta calea pe care a luat-o El? Vrem să murim? Vrem să ne predăm lui Dumnezeu, să pierdem toată lumea și lucrurile ei, ca să-l slujim Lui? Vedeți?

Satan i-a făcut oferta, dar El a respins-o. Chiar dacă a fost ispitit, Isus a biruit pentru noi. El a îndurat toate ispitele pentru mine și pentru tine. De ce a ales calea aceasta? Ca să ajungem și noi ca El. Dacă El a plătit un asemenea preț, cât am fi de mici dacă nu l-am accepta, știind că oricum aici nu există nimic?

La ce ajungeți, chiar dacă trăiți o sută de ani? Minteă vă va părăsi, veți fi bătrâni și ologiți, o povară pentru alții. Acolo mergeți, acela este sfârșitul. Veniți la El! Biruiți totul! Cum puteți face aceasta? Numai prin Cuvânt. Faceți tot ce spune Cuvântul! Umblați în smerenie, trăiți și lucrați cu Isus!

El a îndurat totul pentru tine și pentru mine; este Pilda noastră ca să știm cum putem birui această generație rea, așa cum a biruit El generația Lui rea. Gândiți-vă că atunci când a umblat El pe pământ, acolo era la fel de multă necredință decât în orice altă epocă sau chiar mai multă, dar aceasta nu l-a deranjat deloc. Nici chiar

faptul că L-au numit diavol în loc de Dumnezeu, sau oricum au vrut, nu L-a putut opri. El avea un singur obiectiv: să țină Cuvântul Tatălui. Cuvântul este Dumnezeu, iar El avea numai aceasta în gândul Său.

Uneori, suntem ispitiți să ne întoarcem înapoi. Mulți dintre voi sunteți ispitiți să vă întoarceți înapoi la cultele din care ați ieșit, pentru că toată lumea întreabă: „La ce denominațiune aparții? Cu ce biserică ești afiliat?” Noi toți suntem ispitiți s-o facem. Surorile noastre sunt ispitate să meargă înapoi și să se atașeze cu careva din restul bisericilor, cu Adunarieni, cu Bisericile lui Dumnezeu, sau cu careva dintre ele, să fiți încă penticostali, să vă tăiați părul și să vă îmbrăcați cum vreți. Vedeți, voi sunteți ispitiți să mergeți înapoi și să fiți populari în această generație rea în care trăim, deși caracterul lumesc este păcatul major al zilei noastre, păcatul major al oamenilor noștri, așa cum spune Biblia despre Epoca Laodicea. Ea este lumească și bogată, și nu are nevoie de nimic, dar nu știe că este goală, mizerabilă, nenorocită și oarbă! Acesta-i păcatul zilei noastre. Când auziți că Cuvântul lui Dumnezeu vorbește împotriva ei și voi luați cealaltă cale, sunteți nepopulari în fața lumii.

Voi sunteți ispitiți să mergeți înapoi. Știu că îmi veți spune că v-ați săturat de aceste lucruri, că vă pisez și vă obolesc, pentru că revin în continuu la aceleași lucruri, dar și pe mine mă obosește când văd că faceți în continuare aceleași păcate deși v-am avertizat cu privire la ele. Păi, „De ce insiști cu aceasta?” Atunci, opriți-vă să o mai faceți! Și eu am obosit, dar încerc să vă salvez viața prin Cuvânt. Acesta este un păcat, nu ar trebui să se facă. Da, domnule!

Dacă trebuie să biruim aceste lucruri, ne așteptăm să fim ispitiți prin ele. Isus a spus: „*Dacă iubiți lumea și lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.*” Înainte de încheiere aș vrea să vă mai spun ceva. Să știți că există o răsplată pentru biruitori. Dați-mi voie să vă mai citesc ceva. Deschideți-vă Bibliile. Să mergem înapoi la Apocalipsa 2. Priviți aici. Este scris despre lucrurile despre care am vorbit. Cum să biruim? Cercetați-vă voi înșivă cu oglindă duhovnicească și vedeți dacă ați biruit sau nu.

Primul mesaj este către îngerul din Efes. Aș vrea să ascultați ce a spus El în Apocalipsa 2.7. Aceasta este epoca despre care El a spus că și-au părăsit dragostea dintâi. În versetul 7 scrie: „*Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Bisericilor: „Celui (persoanei, nu Bisericii)...**Celui ce biruiește îi voi da să mănânce din Pomul Vieții, care este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.**”* (Vedeți, biruitorii din Efes). Următoarea epocă a fost Smirna. Să vedem ce le spune la biruitori. Versetul 11: „*Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Bisericilor: „**Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.**”* (Vedeți, biruitorul).

În versetul 17 citim ce făgăduință au primit biruitorii din Pergam: „*Cine are urechi (Individual. Nu tot grupul, ci individul. Aceasta este Mireasa care iese din biserică), să asculte ce spune Duhul Bisericilor: „**Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește** (Acesta este biruitorul epocii bisericii).”*

Următoarea epocă este Tiatira. Să vedem ce făgăduință are biruitorul din ziua aceea. Versetul 26: „***Celui ce va birui și va ține lucrarea Mea până la sfârșit, îi voi da stăpânire peste neamuri** (Corect). **Le va cârmui cu un toiag de fier și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu.**”* (Vedeți, cu El pe Tronul Lui. Hristos va stăpâni neamurile cu un toiag de fier, iar Biserica ce biruiește stă cu El să spargă națiunile cu un toiag de fier).

În Apocalipsa 3.5 citim despre făgăduința dată bisericii din Sardes: „***Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din Cartea Vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea sfinților îngeri.**”* (Aceasta este pentru biruitorul din Sardes).

În continuare vom citi versetul 12, ca să vedem ce a fost făgăduit pentru biruitorii din Filadelfia: „***Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care coboară din***

cer de la Dumnezeu Meu, și Numele Meu cel nou.”

Priviți ce îi este promis biruitorului din Laodicea, care este ultima epocă a bisericii, pentru că și acolo vor fi câțiva biruitori. Țineți minte că în fiecare epocă a bisericii, cea care urmează moștenește tot ce le-a fost dat epocilor de dinaintea ei: primesc un nume nou, mănâncă din mana ascunsă și toate celelalte promisiuni, jos prin epoci. Despre această ultimă epocă a bisericii, citim în Apocalipsa 3.21: **„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie (Amin!), după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, să audă ce zice Duhul Bisericilor.”** Pentru biruitori există o răsplată.

Presează înainte, nufărule! Dacă în tine este aceasta, lasă la o parte noroiul și orice altceva, și presează înspre vârf! Da, domnule! *„Ca să stai cu Mine pe tronul Meu.”*

Nu avem timp să citim, dar mama lui Iacov și Ioan a venit odată la Isus și a cerut un loc pentru fiii ei. Știți aceasta, da? Vă amintiți? „Doamne, lasă ca fiii mei să stea unul la dreapta și celălalt la stânga Ta.” Există o dorință a mamei pentru fiii ei. Dar se poate? Isus a spus că locul acela a fost rânduit mai dinainte. Poziția aceasta nu exista în timpul acela. De ce? Această poziție este garantată numai celor pentru care a fost pregătită. De ce? Pentru că cel ce stă la dreapta și la stânga Lui este un biruitor. Astfel, El a spus: „Nu Eu hotărâsc aceasta, dar vă va fi dată după ce vine încercarea.” Amin! Vedeți? „Nu le-o pot da acum, dar după ce vine încercarea, ei vor putea sta la dreapta și la stânga Mea.”

Există o sămânță aleasă dinainte care așteaptă poziția aceea, pentru că locul fiecăruia este pregătit, așa cum a fost făgăduit. Ea le va fi dată doar acolo, pentru că testul nu venise și ei încă nu biruiseră nimic. Vedeți, persoana care urma să ia acest loc de-o parte și de alta alături de El în Împărăție, nu putea să-l ocupe pentru că nu fusese încă dat. Vedeți?

El nu biruise încă, nu venise testul, ci avea să vină în viitor. Dacă suferim pentru

Hristos și pentru Cuvântul Lui, vom domni împreună cu El, pentru că El este Cuvântul. Nu uitați! Dacă suferim pentru El și Cuvântul Lui, vom stăpâni cu El prin Cuvântul Lui.

El a fost Exemplul nostru. El a biruit moartea, iadul, bolile și mormântul, apoi S-a înălțat. A biruit orice lucru, apoi S-a înălțat, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor. Primii biruitori au fost sfinții Vechiului Testament. Ei L-au așteptat, dar au murit înainte ca El să ajungă la ei, dar când a venit, El nu a luat-o înaintea celor ce au adormit. Amin! Ei nu puteau fi pierduți. Ce conta dacă trăiau sau mureau? Noi nu o vom lua înaintea lor pentru că ei au așteptat aceasta.

Și Iov a așteptat clipa venirii Lui și a zis: „*Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*” (Iov 19.25). El era un om drept, un om desăvârșit, își aducea jertfa și făcea tot ce-i poruncise Dumnezeu, în frică și respect față de profeți. Apoi a venit Satan să-l ispitească, așa cum vine să vă ispitească și pe voi. Dar ce a făcut Iov? A rămas pe poziție. Chiar și soția lui a venit și i-a zis: „De ce nu blestemi pe Dumnezeu și să mori? Arăți atât de mizerabil cum stai acolo...” Dar el i-a răspuns: „*Vorbești ca o femeie nebună.*” Biblia nu spune că era nebună, ci a vorbit ca o nebună. Vedeți? El i-a zis: „*Vorbești ca o femeie nebună. Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.*” El a biruit. A biruit cuvintele vecinilor și membrilor bisericii, Bildad, și toți ceilalți. El a biruit cuvintele episcopului și ale cardinalului, a biruit denomi-națiunea și ceea ce aveau ei de spus și a stat cu neprihănirea Cuvântului. Amin!

L-a costat tot ce avea, chiar și copiii, dar deși a stat acolo pe cenușă, plin de bube și scărpinându-se cu un ciob, a biruit. El a izbutit când a venit acel ceas mare de ispitire, și atunci norii s-au retras. El a privit lucrurile din jur și a zis: „Există o nădejde pentru pomul care moare, căci trăiește din nou. Sămânța cade în pământ și putrezește; dar trăiește din nou. *Dar omul când moare, rămâne întins; omul, când își dă sufletul, unde mai este?* Copiii lui vin, îi aduc ultimul omagiu și plâng, dar el nu mai aude nimic și nu se mai scoală. De ce aceasta? Și eu sunt o sămânță și mă voi duce în pământ, dar nu mai pot învia, ci voi zace acolo. Oh, ascunde-mă în mormânt, ține-mă în locul secret până când trece mânia Ta! Cum este dacă sunt în judecată? Așa cum se uzează pietrele, apa spală piatra...” Oh, el a continuat să

spună toate aceste lucruri! A putut vedea toate exemplele acelea ce erau. Oh, dar nu a putut vedea...

Soră Rodgers, îți amintești că am predicat aceasta la înmormântarea lui Busty? Vedeți, cum se uzează piatra și toate aceste lucruri. „Ascunde-mă în mormânt, ține-mă într-un loc secret.” El a continuat să preseze și a spus: „Eu am vrut să știu; aș fi vrut să știu unde m-aș putea duce la un Bărbat care să-și poată pune mâinile peste mine un om păcătos, și să vorbească cu Dumnezeu cel sfânt pentru mine?” Oh, vai! „El este acolo. Eu știu că El este acolo. Acolo există Cineva care o poate face, dar unde pot găsi Persoana aceea? O, de-aș putea să-L gădesc, să bat la ușa Lui (Fratele Branham bate în amvon) și să vorbesc cu El! De-aș găsi pe cineva care să-și pună mâna peste mine și pe Dumnezeu și să facă podul de legătură pentru mine! Dacă L-aș găsi repede! Oh, unde este El?” Iov a căutat în biserica lui, în organizația lui, dar nu a găsit o astfel de Persoană. Apoi, deodată norii s-au dat la o parte și el a văzut acea Persoană venind. Oh, inima lui bătrână a tresălit de bucurie și atunci s-a întâmplat ceva. *„Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!”* Acolo există o astfel de Persoană. Amin! Amin! Amin!

Și astăzi mai există o astfel de Persoană! „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. *Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia, căci în zilele din urmă El va sta pe pământ.*”

În dimineața de Paști când a înviat El, trupul lui Iov nu era mai mult decât o lingură de cenușă. El aștepta; era în grupul aleșilor, a înviat din mormânt și a intrat în cetate cu Avraam, Isaac, Iacov, apoi s-a dus cu El. Oh, Doamne! Glorie! Amin! Amin!

El a venit pentru cei care au așteptat o astfel de Persoană. El se va arăta a doua oară în glorie pentru cei care îl așteaptă pe Hristos, care pot birui lucrurile acestei lumi prin harul Lui, pentru cei ce își închid ochii pentru orice din lumea aceasta și-i deschid numai pentru El și Cuvântul Lui. Când va răsuna trâmbița, *„întâi vor învia cei morți în Hristos.”* Apoi, cei ce sunt vii, vor fi schimbați într-o clipeală din ochi și

vom fi luați sus împreună să-L întâmpinăm în văzduh.”

Pentru mine nu contează dacă sunt o lingură de cenușă sau dacă trăiesc când El vine. Aceasta nu contează, pentru că eu am prins viziunea. Perdeaua s-a rupt și eu L-am văzut pe Cel ce Și-a pus mâna peste mine, un păcătos sărman, și m-a unit cu Dumnezeu cel sfânt. El este împăcarea mea; este Cuvântul pentru care stau. „*La început era Cuvântul.*” El era Cuvântul și El mă reprezintă acolo. Amin! De aceea, Îl voi vesti cât voi avea suflare în mine! (Fratele Branham strigă cu putere). El este învierea și Viața mea! Toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare, toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare. Așa cum i-a prins pe cei ce au așteptat după venirea Sa, El va veni la fel la fiecare sfânt din Noul Testament care a biruit fiecare critic denominațional, toate păcatele populare ale acestei zile, a acestei epoci în care trăim acum și așa cum El a făcut în toate celelalte epoci ale bisericii. Ce au biruit cei care au biruit în fiecare epocă a bisericii? „Eu sunt bogat și nu am nevoie de nimic. Oh, eu sunt aceasta și aceea; eu sunt mireasa și nu mai am nevoie de nimic”, și nu știi că ești gol și orb. Vedeți cât este de înșelătoare această epocă? Acum nu mai este ca atunci când sfinții erau decapitați. Cei care aveau făgăduința că vor primi ca răsplată o piatră albă, au murit ca martiri, au fost arși pe rug, ca să ajungă la cununa biruinței, dar acum trăim într-o epocă înșelătoare în care oamenii cred că ei sunt totul și spun: „Eu aparțin bisericii și sunt un bărbat bun; sunt o femeie bună. Eu fac aceasta și nu trebuie să fac aceea.” Dar făgăduința este pentru cel care biruiește!

Ce vor primi cei care biruiesc lucrurile lumești ale acestei epoci? Ei vor merge în răpire când vine El și vor sta pe scaunul Lui de domnie. Oh, de ce să ne îngrijorăm cu privire la ceea ce spune lumea? De ce să ne îngrijorăm de ceea ce spune altcineva? Marele Duh Sfânt este între noi; Stâlpul Lui de Foc ne conduce și ne călăuzește; Cuvântul Lui dovedit este înaintea noastră. Dragostea Lui este în inima noastră și lumea este în urmă. Noi am trecut din moarte la Viață, deși toți cred că am înnebunit.

Trebuie Isus să poarte această cruce singur,

Și toată lumea să fie scutită?

Există o cruce pentru fiecare,

Și există o cruce pentru mine.

Sunt de treizeci și trei de ani pe câmpul Evangheliei, și:

Vreau să port cu umilință această cruce,

Până când moartea mă va elibera,

Chiar dacă frații mei mă vor refuza și respinge,

Eu voi sta numai pe acest Cuvânt.

Vreau să port cu umilință această cruce,

Până când moartea mă va elibera,

Și apoi voi merge acasă în răpire să port o coroană.

Aceasta este ce vrem cu toții, nu-i așa? Aceasta este ceea ce vrem. Aceasta este nădejdea și rugăciunea noastră. Noi avem un singur gând și acela este îndreptat numai spre Isus Hristos, fiindcă stăm numai pe neprihănirea Lui, în dreptatea și în Cuvântul Său. „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Și Cuvântul Se

dovedește pe Sine și astăzi.

Cum poți să biruiești? Luând Cuvântul, crezând făgăduința și umblând smerit cu ea.

Vreau să port cu umilință această cruce,

Până când moartea mă va elibera,

Și apoi voi merge acasă în răpire să port o coroană.

Oh, voi puteți să mă îngropați în mare, dar într-o zi când va suna Trâmbița aceea, mă va trezi și voi merge Acasă. Amin! Până atunci, voi lupta, voi purta această crucea și nu voi privi la oameni, ci voi privi la Calvar, pentru că El este Exemplul meu. El mi-a arătat cum să fac și eu voi urma cu bucurie exemplul Lui, zi de zi. Un poet a spus: „Eu Îl urmez pe Isus la fiecare pas din drumul meu. Nu vă place aceasta? Oh, mă gândesc să-L urmez pe El la fiecare pas din drumul meu.

Să ne rugăm. Doamne Isuse, noi am stat aici o oră și cincisprezece minute, am luat Cuvântul Tău și am încercat să le explic oamenilor cum să biruiască, pentru că Tu ne-ai spus cum o putem face. Tu nu numai că ne-ai spus cum trebuie să procedăm, ci ne-ai dat Pilda Ta, ne-ai călăuzit și ne-ai arătat cum să biruim: să primim Cuvântul în inimă, să fim siguri și să ținem Cuvântul „Este scris”, în orice ispită, dar să fim smeriți. Să umblăm smeriți. Noi am biruit prin Tine, prin puterea Ta, care l-a biruit deja pe dușmanul nostru. Astfel, singurul lucru pe care îl avem de făcut este să umblăm smeriți și cu credință, crezând Semnul identificării noastre, a Duhului Sfânt, iar Satana trebuie să plece.

Aici sunt batiste care îi reprezintă pe oamenii bolnavi. Ei sunt în nevoi, Doamne, dar au citit Cuvântul acesta infailibil, în care scrie că oamenii au luat de pe trupul

lui Pavel șorturi, iar când le-au pus peste bolnavi, duhurile necurate au ieșit din ei și astfel s-au făcut semne mari și minuni prin puterea Ta. Doamne Isuse, Tu ești și astăzi același. Pavel a predicat și a scris acest Cuvânt, același Cuvânt pe care încercăm să-L urmăm și noi. El a luat și a prezentat exemplele de acolo, arătând că Vechiul Testament este o umbră desăvârșită pentru Noul Testament. Oh Doamne, fie ca noi să urmăm exemplul acela, fiindcă Îl vedem pe Domnul nostru, ceea ce a făcut El, și ne dăm seama că în dimineața aceasta sfinții Vechiului Testament, sunt plecați. Când a înviat Isus, ei s-au dus cu El. Și credem, Doamne, că atunci când El va suna trâmbița, vom merge și noi. Noi credem că Mireasa va pleca în ziua aceea, se va atașa cu grupul evreilor din Ea și împreună vom avea o Cină a Nunții în glorie. Te rugăm să lași mila și harul Tău peste noi.

Doamne Isuse, noi dorim să fim biruitori, fiindcă Tu ai biruit lumea. Te rog ca să ajuți fiecare persoană de aici, să lase în această dimineață la o parte orice păcat, să lase la o parte povara care ne împovărează atât de ușor, ca să putem alerga cu răbdare în cursa care este așezată înaintea noastră. Tată ceresc, Pavel ne-a vorbit în cartea Evreilor, capitolul 12, că noi ar trebui să lăsăm la o parte orice povară și ne-a arătat prin exemplul de acolo din urmă, pe cei care au trecut, pe cei care nu s-au dus, pe cei care L-au urmat căldicei, pe cei care L-au urmat în front, pe cei care au zăbovit în spate; el ni i-a arătat pe toți prin exemple. Apoi s-a întors și a zis: „Să lăsăm la o parte orice povară, fiecare lucrușor care ne deranjează, ca să putem alerga cu răbdare cursa care este așezată înaintea noastră, privind la El, Autorul și Încheietorul credinței noastre, care ne-a dat exemplul.”

În timp ce stăm cu capetele plecate, vrem să ne cercetăm foarte atenți. Faceți lucrul acesta și fiți sinceri! Rugați-vă și spuneți: „Cercetează-mă, Doamne, și încearcă-mă! Mai este ceva rău în mine? Dacă da, ajută-mă Doamne, să îl las chiar aici și acum. Doamne, cred că locul în care mă plec este altarul Tău, de aceea, mă pun chiar acum pe el, și chiar dacă voi pleca de aici, voi rămâne pe altar. Eu vreau să fiu biruitor și cred că puterea Sângelui Tău va mistui totul. Doamne, în mine este ceva care mă deranjează, dar vreau să îl biruiesc în această dimineață, pentru că pot și aceasta prin Tine. Așa mi s-a spus prin Cuvântul Tău.

Doamne, îl pun jos acum, și-mi pun piciorul pe el în această dimineață, în timp ce

trec prin această clădire, ca să știu ce este pus în cada înălbitorului lui Dumnezeu și nu va mai fi amintit niciodată. Mă mărturisesc acum și cer milă.”

Stăm înaintea Ta cu capetele plecate, cu ochii închiși, și cugetăm aceste lucruri în inimă, pentru că ea este ușa sufletului. Este în voi ceva ce trebuie și vreți să înlăturați? Este în voi ceva ce trebuie să biruiți astăzi? Până acum ați tot încercat, dar astăzi vreți să încetați să mai încercați și să acceptați tot ce a făcut El pentru voi? Aș vrea să vă ridicăți mâna în timp ce Îi spuneți Domnului: „Doamne, aș vrea să biruiesc. Un anumit lucru îmi face rău în viață.”

Doamne Isuse, Tu vezi aceste mâini ridicate. Ca slujitor al Tău, eu stau între cei vii și cei morți și condamn orice lucru care m-ar opri pe mine și pe acești oameni, și cer în Numele lui Isus Hristos să ne ajuți să lăsăm totul pe altarul lui Dumnezeu și să plecăm de aici liberi, biruitori. Dacă surorile noastre nu au primit încă harul acesta, fie ca el să le fie acordat acum, Doamne. Dacă frații noștri nu au primit încă harul acesta, dăruiește-li-l acum. Fă ca mamele să fie smerite și nu arogante. Ea este predicatorul pentru copilașii ei; viața ei este un exemplu pentru ei. Tatăl este un exemplu pentru mamă, pentru că el este capul casei. Dacă mama încearcă s-o facă pe șeful, să nu o mai facă în continuare. Dacă el o folosește ca pe o cârpă de șters pe jos, să nu o mai facă în continuare pentru că ea este un ajutor pentru tine. Dăruiește-ne aceasta, Doamne. Îngăduie ca toate aceste lucruri care ne prind atât de repede, să fie luate astăzi de la noi, în Numele lui Isus Hristos.

Tată ceresc, ne consacram pe noi înșine și ne predăm Ție pentru tot restul zilelor noastre, știind că într-o zi vom ajunge la capătul drumului și aceasta se va întâmpla cât de curând. Ne folosim de prilejul acesta și venim la Tine, Doamne, pentru că ne-ai chemat să venim. Îți mulțumim pentru că ne-ai chemat și ne-ai spus: *„Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși vă poartă de grijă.”* (1Petru 5.7). Doamne, eu știu că Tu Te îngrijești de noi. Tu ne-ai purtat de grijă și ai murit pentru noi, iar noi suntem suficient de sinceri să acceptăm tot pentru ce ai murit Tu.

Sfințește-ne, Doamne, și umple-ne din nou cu Duhul Tău cel Sfânt, ca El să

domnească în inimile noastre și să ne ajute să umblăm prin credință, ca să uităm lucrurile rele din trecutul nostru și murdăria în care am trăit odată. Noi vrem să ne aruncăm înaintea spre premiul chemării cerești, pentru ca Lumina noastră să poată străluci în dulceață și umilință, încât orice trecător să poată spune: „Acesta este cu adevărat un creștin! Femeia aceea, bărbatul acela este o floare reală consacrată lui Dumnezeu. Ei sunt întotdeauna atât de dulci, buni, iubitori și înțelegători.” Dă-ne aceasta, Tată. Ajută-ne să fim sărați, ca pământul să poată înseta. Ajută-ne, Tată, să biruim îngrijorările acestei vieți, în Numele lui Isus Hristos. Amin. „Pot auzi (Să ne ridicăm mâinile) Salvatorul chemând.” La ce ne cheamă El? Ieșiți din noroi, la o viață mai înaltă, pentru că ceva din voi vă trage în direcția aceea. Ce este aceasta? Chiar El. Gândiți-vă că viața voastră vorbește mai tare decât cuvintele voastre. Viața voastră le va demonstra oamenilor mai mult decât le-ați putea spune. Vreți s-o spuneți? Închideți ochii. Unde mă conduce, Îl voi urma. Acum, predați-vă și spuneți-o acum.

Unde mă conduce, Îl voi urma,

Unde mă conduce, Îl voi urma,

Voi merge cu El, cu El tot drumul.

Unde mă conduce eu... (Spuneți-o dulce. Amintiți-vă, stați acolo).

Unde mă conduce, eu mă așez acolo, Doamne. De acum înaintea Te voi urma. Eu o accept, o cred.

Unde mă conduce, (amintiți-vă că viața voastră va mărturisi mai tare decât gura voastră. Ceea ce veți trăi va dovedi oamenilor mai mult decât ceea ce spuneți).

Voi merge cu El, cu El. Până unde? Tot drumul. (Fratele Branham începe să

fredoneze: „Unde El mă conduce”).

Consacrați-vă pe voi înșivă, adânc, sincer și din toată inima. Ce ziceți dacă aceasta ar fi ultima dată când vi se mai permite să vă rugați? Ar putea fi! Sper să nu fie așa, dar ar putea fi. Acum fiți siguri, foarte siguri; fiți foarte siguri. Amintiți-vă că într-o zi se va închide ușa, s-a terminat. „Cereți și veți primi.” (Fratele Branham fredonează împreună cu adunarea).

Gândiți-vă la toate răsplătirile pe care vi le-a oferit El acolo, la fiecare lucru pe care El... „Doamne, eu cred. Eu cred. Cred că Tu ești Biruitorul meu și merg cu Tine, Doamne. Aș vrea să stau aproape de Tine, pentru că vreau să fiu unde ești Tu.” Ne amintim că Tu ne-ai spus, Tată, că atunci când vom fi ridicați, vom fi veșnic cu Domnul.

Acum, noi avem numai o licărire a Lui, în timp ce El merge cu noi, dar atunci vom... Ce lucru mare este să știm că El este în mijlocul nostru. Ce va fi când vom fi cu El veșnic? Noi ne iubim foarte mult activitățile. Putem merge afară să călărim; putem merge la cumpărături. Putem merge la vânătoare, la pescuit, sau oriunde ne place, dar oh, când biserica se deschide, vrem să Îl întâlnim pe Domnul nostru. Acesta este cel mai mare din toate lucrurile pe care ni le-ai promis: „Să fim veșnic cu Domnul. Vom sta cu El în tronul Lui și vom fi cu El veșnic.” Oh, Dumnezeule, smeriți și cu capetele aplecate, acceptăm aceasta, Doamne, în Numele lui Isus Hristos.

Simțiți că puteți lăsa orice lucru, orice sarcină, că puteți merge chiar acum deasupra ei? Dacă ridicați mâna, spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu voi pune această încercare jos. Nu o voi mai încerca în continuare. Mă voi prinde de mâna Lui și voi porni înainte. M-am luptat, frate Branham, am încercat să mă opresc din fumat; am încercat să-mi las părul să crească. Am încercat să fac aceasta, am făcut cutare lucru... am încercat foarte mult, frate Branham, dar să știi că nu am reușit.” Nu mai încerca! Doar apucă mâna Lui!

Spuneți-I Lui: „Tată, Tu mi-ai pus mâna în mânecă.” Înțelegeți? „Eu îți voi da mâna și voi merge înainte, Doamne, privind la Tine.” El te va presa ca pe un creștin adevărat și vei fi un creștin adevărat. Până când vă văd în seara aceasta... „Dumnezeu vă iubește și să fie cu voi.” Voi sunteți copiii mei în Evanghelie. Voi sunteți... Acum, vi-l dau înapoi pe păstorul vostru. Frate Neville...

-Amin-